

DEPREM ÖYKÜLERİ

Hazırlayanlar

Prof. Dr. Ahmet Kızılay
Prof. Cengiz Yakıncı
Prof. Dr. Hilal Türker Alan
Prof. Dr. Mehmet Ali Erkurt
Prof. Dr. Fevzi Altuntaş

DEPREM ÖYKÜLERİ

Hazırlayanlar

Prof. Dr. Ahmet Kızılay
Prof. Cengiz Yakıncı
Prof. Dr. Hilal Türker Alan
Prof. Dr. Mehmet Ali Erkurt
Prof. Dr. Fevzi Altuntaş

MALATYA 2024

İnönü Üniversitesi Yayınları: 164

DEPREM ÖYKÜLERİ

Hazırlayanlar

Prof. Dr. Ahmet Kızılay
Prof. Cengiz Yakıncı
Prof. Dr. Hilal Türker Alan
Prof. Dr. Mehmet Ali Erkurt
Prof. Dr. Fevzi Altuntaş

ISBN

978-625-8293-39-5

Sertifika No

49391

Genel Yayın Yönetmeni

Prof. Dr. Cengiz Yakıncı

Yayın Yönetmeni

Görsel Sanat Yönetmeni
Öğr. Gör. Bünyamin Bayram

Yayınevi Müdürü

Necati Bay

Sanat Danışmanı

Ayşe Denizli Tüzün

Adres

Merkez Kampüs, 44280 Battalgazi/MALATYA
0422 377 32 24 e-posta: yayinevi@inonu.edu.tr

Baskı

İnönü Üniversitesi Matbaası MALATYA
Mart 2024

Katkılarıyla

Bu kitabın yayım hakkı İnönü Üniversitesi'ne aittir. 5846, 2936 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereği herhangi bir bölümü, resmi veya yazılı, yazarların, yayımcısının yazılı izni alınmadan tekrarlanamaz, basılamaz, kopyası çıkarılamaz, fotokopisi alınmaz, hiçbir biçimde, hiçbir yolla çoğaltılamaz ve dağıtılamaz. Yazıların ve görsellerin yasal sorumluluğu bölüm yazarlarına aittir.

TAKDİM

Altı Şubat Asrın Felaketi'nde ağır kayıplar verdik, büyük acılar yaşadık. Birkaç saniye içinde mutlu yuvalarımızı, biricik canlarımızı ve ışıltılı hayallerimizi yitirdik. Felaketin yüreklerimizde ve bedenlerimizde açtığı yaraların tarifi yok! Kayıplarımıza rağmen umutlarımızı ve yaşama sevincimizi asla tüketmedik. Bu asil millet vakur duruşunu bozmadan düştüğü yerden kalktı, devlet-millet ele ele tüm imkânlarını seferber etti. Bayram sevinçlerini birlikte yaşadığımız gibi felaket acılarımızı da paylaşarak iyileşecek ve birbirimize kenetlenerek yaralarımızı saracağız. Şehrimiz, ülkemiz ve geleceğimiz için hayata yeniden tutunacak, tek ses ve tek yürek olmayı başaracağız.

Depremlerin hemen ardından KIZILAY ve AFAD başta olmak üzere bütün kurum ve kuruluşlarımız ile iş birliği içerisinde bir kriz ve lojistik merkezine dönüşen üniversitemiz, depremzede kardeşlerimizin barınma, yemek, güvenlik ve sağlık gibi temel ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla bütün imkânlarını seferber etmiştir. Bir taraftan aslî görevimiz olan akademik faaliyetlerimizi yürütürken diğer taraftan şehrimizin ve yuvalarımızın yeniden inşasında, halkımızın bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesi hususunda her türlü bilimsel ve teknik desteği sunuyoruz.

Toplumsal işlevde iki ayrı disiplin olarak ele alınan bilim ve sanatın, yöntemleri farklı olsa da dünyayı kavrama ve insan ilişkilerini anlama motivasyonları aynıdır. Sanat da bilim de gerçeklerden beslenerek hayatı anlamlandırır ve geleceği aydınlatır. Bu bilinç ile amacımız asrın felaketini sadece resmî raporlara sıkıştırmak değil sanatın büyültü gücünü de kullanarak tarihe tanıklık etmek ve felaketten artakalan kıssadan hissenin anlaşılmasını sağlamaktır. Sanatsal faaliyetler aracılığıyla amacımız, kayıplarımızın aziz hatırasını yaşatmak,

yaşananlardan ders çıkarılmasını sağlamak, aynı zaafılara bir daha düşmemek ve bu tecrübeyi gelecek nesillere aktarmaktır.

Depremi bizzat yaşayan kalemlerin ruhlarında ve bedenlerinde oluşan sarsıntının derin izlerini taşıyan bu öyküler, toplumsal bilincin oluşmasına, kanıksanan döngünün kırılmasına ve zihinsel bir dönüşümün gerçekleşmesine katkıda bulunacaktır. Amaç yüreklerdeki büyük acıları hatırlatmak değil onları her daim hatırdta tutmak, hiç unutturmamaktır. Aç gözlülüğün, kolay kazanma hırsının toplumsal bir faciaya nasıl dönüştüğünün birer fotoğrafı olan öyküler, enkazın altında veya üstünde olmanın hissettirdiklerini, yaşanan kayıpların ruhlarda açtığı derin yaraları, çaresizlik, korku, umut, öfke ve var oluşu sorgulayarak depremin görünen ve görünmeyen birçok yönünü anlatmaktadır.

Tarihte yaşananlar kadar yapılan tanıklıklar da gelecek nesillere bırakılacak en değerli mirastır. Altı Şubat depremlerinin filmi, belgeseli, romanı, öyküsü, tiyatrosu, fotoğrafları olsun ki yaşananlar unutulmasın; kayıt altına alınsın ki daha iyi anlaşılınsın ve bir daha yaşanmasın! “**Deprem Öyküleri**”nde ruhlarındaki sızıyı bizimle paylaşan kalem erbablarının, seçici kurulun ve düzenleme kurulunun eline, emeğine ve kalemine sağlık. Bu vesileyle, kaybettiğimiz canlarımızı bir kez daha rahmetle yâd ediyor, aziz vatanımızın her türlü afetten ve tehlikeden uzak olmasını diliyorum.

Prof. Dr. Ahmet KIZILAY
İnönü Üniversitesi Rektörü

SUNUŞ

6 Şubat 2023 tarihinde başta KahramanmaraŐ, Hatay, Adıyaman, Malatya, Osmaniye ve Gaziantep olmak üzere 11 ilimizde büyük yıkıma ve çok sayıda can kaybına sebep olan ‘‘Asrın Felaketi’’ olarak kabul edilen ve ülkenin tamamını etkileyen bir deprem yaşadık. Bu depremin ardından yaŐananlara bir ses olmak ve tarihe bir not düŐmek amacıyla ‘‘Deprem ykleri’’ etkinliği yapılmasını amaçladık.

İnönü niversitesinin 2012 yılından itibaren sürdürdüğü ‘‘Hastalık ykleri’’ etkinliklerinde olduğu gibi yklerin yarışma formatında toplanıp değerlendirilip ve kitaplaŐtırılması tecrübesinden g alarak bu hedefi gerçekleŐtirmek istedik.

Kitabın baŐlangıcında 13 seçici kurul üyesinin etkinlikle ilgili bazı olumsuz tepkilere karŐı görüŐlerini bildirdiği Seçici Kurul yelerinin Bir Sözü Var’’ bölümü yer aldı.

14 Kasım 2023 tarihinde baŐlayan ve 4 Şubat 2024 tarihinde biten etkinliğe toplam 70 yk gönderildi. En ok İstanbul, Ankara ve İzmir’den olmak üzere 31 farklı ilimizden yk gönderildi. Katılımcıların 33’ kadın 37’si erkekti. En küçüğü 15 en büyüğü ise 74 yaŐında olan katılımcılar en fazla Ğretmen, Ğrenci ve yazarlardan oluŐmaktaydı.

Prof. Dr. Ahmet Kızılay, Prof. Dr. Namık AıkĐz, Doç. Dr. Aybüke Pabuçcu Akış, Dr. ÖĞr. Üyesi Öznur Adığzel Akman, Prof. Dr. Hilal Türker Alan, Yazar Sultan Bedencigil, Prof. Dr. Ergin ifti, Yazar Aysun Eliş, Prof. Dr. İsmail Güleç, Yazar Tarık İçöz, Yazar İlknur IŐık, Yazar Fatma etin Kabadayı, Prof. Dr. Müge Karadağ, Doç. Dr. Mustafa UĞur Karadeniz, Doç. Dr. İlknur Tatar KırılıŐ, Prof. Dr. Filiz Koç, Dr. ÖĞr. Üyesi Olcay Korkmaz, Yazar Nur İpek nder Mert, Prof. Dr. Melis Nacar, Doç. Dr. Taylan Saınar, Prof. Dr. Ramazan Sarıçiçek, Dr. Necdet SubaŐı, Yazar Dursaliye Şahan, Yazar Cevriye Oymak, Prof. Dr. Ozan Turamanlar, Prof. Dr. Cengiz Yakıncı, Dr. Ali

DEPREM ÖYKÜLERİ

Yalçın ve Prof. Dr. Sema Yılmaz'dan oluşan seçici kurul üyelerinin öyküleri değerlendirilmesi sonucunda:

Etkinliğin birincisi “**Ses**” adlı öyküyle Can Yiğit TUNÇMAN, ikincileri “**Sessizlik**” adlı öyküyle Ayşen Güner YAYLAK ve “**Bir Kıvım Meselesi**” adlı öyküyle Murat MIHÇIOĞLU, üçüncüleri ise “**İnci Tanesi**” adlı öyküyle Orhan KARS ve “**Dolaylı Tümleç**” adlı öyküyle Metin İPEK oldu.

Bu etkinliğe katkı veren başta İnönü Üniversitesi Rektörü Ahmet Kızılay olmak üzere Seçici Kurul Üyeleri ve öykü gönderen yazarlara şükranlarımızı sunarız. İnönü Üniversitesinin geleneksel hâle gelen Öykü Yarışmalarının, söyleyecek sözü olanlara bir alan açarak tarihin sayfalarına kalıcı bir not düşmesi açısından sürekliliğini diliyoruz.

Daha iyiye... Daha güzele... Sevgiyle...

Cengiz YAKINCI

Hilal Türker ALAN

İÇİNDEKİLER

Takdim	III
Sunuş	VI
SEÇİCİ KURUL ÜYELERİNİN BİR SÖZÜ VAR	
Sadece Depremın Öyküleri	1
Aybüke Pabuçcu AKIŞ	
Depremın Öyküsü Olur Mu?	2
Aysun ELİŞ	
Hatırlamak Değil Hatırda Tutmak	3
Cevriye OYMAK	
Bazen Hayat Yazarak Da Okunur	5
Dursaliye ŞAHAN	
Yitirilen	7
Ergin ÇİFTÇİ	
İnsan Acısını Yazınca Hafifler	9
Fatma Çetin KABADAYI	
Deprem Öykülerini Ancak Yaşayanlar Hakkıyla Yazabilir	11
Ramazan SARIÇİÇEK	
Kaleminizin Gücü Gönlünüz Kadar Olsun	11
Sema YILMAZ	
Acının Yarışı	12
Tarık İÇÖZ	
İsyân	14
Melis NAÇAR	
Herkes Öldü Bazıları Gömüldü	15
Müge KARADAĞ	
Deprem Hikâyeleri Yarışmasındaki Hikâyelerin	
Genel Değerlendirmesi	17
Namık AÇIKGÖZ	
Herkes Öldü Bazıları Gömüldü	18
Müge KARADAĞ	

YİTİRİLEN

Ergin ÇİFTÇİ

Takipçilerimden birinden oldukça seviyeli ama sitem dolu bir mesaj alıyorum. Şaşıyorum, düşünüyorum ve üzülüyorum. Aslında tanışmamızın edebiyat nedeniyle olduğunu hatırlıyorum. İkimiz de bu konuyla yakından ilgileniyoruz. Sitemin nedeni yakınlarda bir yarışmanın seçici kurulunda yer almayı kabul etmiş olmam. Güzel işler yapmaya çalışan bir meslektaşımın birkaç gün önceki davetini kabul ettiğimi elbette hatırlıyorum. Seçici kurulda bulunduğum demek ki açıklanmış. Kolayca ilgili afişi buluyorum: “Deprem Öyküleri”

Takipçim Hataylı olduğunu söylüyor, belki yakınlarını, akrabalarını, kuşkusuz arkadaşlarını, çocukluğunu, anılarıyla dolu kenti de kaybetmiş olduğunu çıkartıyorum. Düşünüyorum, bu depremde hangimiz enkaz altında kalmadık? Ateş elbette düştüğü yeri yakıyor, yakıyor da bu felakette canı yanmayan hiç kimse kaldı mı

acaba? Düşünüyorum, depremle karşılaştırdınca, pandemi ne kadar da hafif bir sorunmuş! Deprem sonrası karada oluşan tsunami dalgalarının çalıştığım hastaneye kadar nasıl ulaştığını hatırlıyorum. Bu acıyı tarif etmeye çalışmaya cesaret bile edemiyorum. O acı üzerimden silindir gibi geçti, ileri geri gidip gelerek, ağırlığı altında eziyor hâlâ.

Takipçime bir cevap yazmıyorum, yazamıyorum. Kayıplarını sormaya cesaret edemiyorum. Bir şeyi düzeltmeye çalışırken her şeyi mahvetmekten korkuyorum.

Öyküleri okumaya da epey bir zaman cesaret edemiyorum. Zaman giderek daralıyor, yüreğim de... Nihayet gücümü toplayıp başlıyorum. O nasıl bir acı! Bütün insanlık, sonsuza kadar ağlasak ve yasını tutsak yeridir. Yas, kabuğu sürekli deşilen yara... Takipçimin öğüdünü hatırlıyorum: Acıları yarıştıрма!

Günler geçiyor, kendimi sınıyorum, yazmanın, anlatmanın gerçekten anlamını yitirdiğini düşünmeye başlıyorum. Öyküleri tekrar tekrar okuyorum. Okudukça anlıyorum, yarıştırmıyorum, onları yazarların da yarışmak gibi bir niyetleri yok. “Sesimi duyan var mı?” Aslında bunu söylüyor hepsi, kendi sesiyle. Kurtaracak bir can, kurtulacak bir can arıyorlar, dağılmışlar dört bir yana. Bir canın ne kadar değerli olduğunu anlatıyorlar. Bir can yitmesin diye ne kadar çok emek verildiğini, verilmesi gerektiğini, bundan sonra, bir canın içine konulacağı yapının hiçbir gücün yıkamayacağı kadar sağlam yapılması gerektiğini anlatıyorlar, biri ne olur seslerini duysun diye.

Takipçime hâlâ bir cevap yazmıyorum, günün birinde, cevabımı buradan okumasını umuyorum.

*Dayanmıyor yürekler ülkemde büyük acı, babalar kan ağlıyor perişan ana-bacı
Yıkıldı evler barklar kırık baştaki tacı, enkazın altından mı duyuluyor o sesler?
Ölüyor susuzluktan artık yok o nefesler...*

Fatma Çetin KABADAYI

O kadar zordu ki okumak, yaşamak nasıl olurdu tahmin bile edemem. Dura dura okudum. Boğazım düğümlendi, dudaklarım titredi, gözlerim doldu. Araya dualar girdi; gidenler için, kalanlar için dualar...

Aybüke Pabuçcu AKIŞ

Deprem Öyküleri kanıksadığımız bu döngüyü kıran benzersiz bir çalışmadır. Deprem öyküleri gerek depremden birebir etkilenen gerek ruhunda bu sarsıntıyı hisseden yazarların eserlerinden oluşuyor. Bizlere kazandırdıkları bakış açısının ne kadar önemli olduğunu da belirtmek isterim.

Aysun EİŞ

Kalemler bir olup bir gerçekliği, bir yaşanmışlığı haykırdılar. Depremi bizzat yaşayanların öyküleri kadar derin, yaşayanların öykülerini kaleme alanların öyküleri de. Çünkü biz bayram sevinçlerimizi birlikte yaşadığımız gibi birlikte yaşarız acılarımızı da. Tek yürek, tek ses olmayı bilir başarırız.

Cevriye OYMAK

Bizler anılarımızı, öykülerimizi yazmalıyız. Söz konusu depremse, söz konusu hastalıkta, söz konusu göçmenlikse edebi yanı çok da önemli değil. İkinci sıraya alınabilir. Tarihe tanıklık etmek gelecek nesillere değerli miraslar bırakmaktır. Hayat bazen yazarak okunur. Hayatın okunan yüzünden damıtıklarımız öykülere dönüşür.

Dursaliye ŞAHAN

Okudukça anlıyorum, yaştırmıyorum, onları yazarların da yarışmak gibi bir niyetleri yok. "Sesimi duyan var mı?" Aslında bunu söylüyor hepsi, kendi sesiyle. Kurtaracak bir can, kurtulacak bir can arıyorlar, dağılmışlar dört bir yana. Bir canın ne kadar değerli olduğunu anlatıyorlar.

Ergin ÇİFTÇİ

Adının "Deprem Öyküleri" olduğuna bakmayın. Anlatılanlar gerçeğin ta kendisi.

Ramazan SARIÇİÇEK

Cümlelerin öznesi "deprem" olunca yüklem yüklendiği yükün altında, satırların dayanma gücünü de mutlaka yoklayarak cümle sonlarında noktayı koydurur. Aslında o tek nokta değildir, yan yana 3 noktadır, "varın gerisini siz düşünün" dercesine bitmesi istenip de bir türlü bit(e)meyen acı duyguların satır arkası devamı olurlar.

Sema YILMAZ

Bana başlangıçta acıyı anlatabilme yarışı gibi görünen bu yarışma sonra sonra aydınlanmaya dönüştü gözümde. Karanlık, ışığa yenildi. Gece, gündüze kaybetti. Siyah, beyaza yitirdi varlığını. Trajedi yerini umuda bıraktı. Bir kez daha hatırladım: Acı mutluluğun kardeşiydi. Sanat da bilim gibi yaşatır çünkü...

Tarik İÇÖZ

İnönü Üniversitesi depremde yaşadığımız kayıpların aziz hatırasını yaşatmak ve olanlardan ibret almak ve ders çıkarmak gayesiyle bir yarışma tertip etti. Yarışmanın gayesi hissiyatını kaleme almaya gücü yetenlerin yaşadıklarını öyküleyerek gelecek nesillere aktarmalarını sağlamaktı...

İsmail GÜLEÇ

Tabii ki yine ateş düştüğü yeri yaktı. Hem de ne yakış! Canlar gitti. Canların yakınları yandı. Sonrası perişanlık...

Melis NAÇAR

Acıyla ölmek kolaydı, asıl zor olan acıyla yaşamaktı aslında. Birkaç saniye, birkaç saat içinde binlerce insan hayatını yuvasını, ailesini, eşini-dostunu, varını-yoğunu hatta geçmişini, anılarını, hayallerini ve dahi umutlarını yitirdi. "Herkes öldü, bazıları gömüldü..."

Müge KARADAĞ

Hikâyelerde dikkat çeken çok önemli bir husus hemen bir hikâyeye hariç (Bir hikâyede babaya seslenilir), tamamında, enkaz altında kalan çocukların annelerine seslenmesidir. Bütün çocuklar ilk sadmeyi atlattıktan ve akılları biraz başlarına gelince "Aneeeeeee!..." diye bağıryorlar.

Namık AÇIKGÖZ

ISBN: 978-625-8791-19-5

9 786258 879119